ÎN 7 ZILE

• ÎNTOARCERI PRECIPITATE • LA „OLIMPICI", 14—3 PENTRU PROVINCIE • TRIBUNA PITEȘTEANĂ NU S-A PUTUT DECIDE • DOUĂ TREIMI DIN BUGETUL CLUBULUI PENTRU... LOCUL 10; MERITĂ? • CÎND VOM VEDEA INSIGNA DE INTERNAȚIONAL LA REVERUL „TRICOLORILOR"? • AVERTISMENTUL „ULTIMULUI MECI" DE LA CARACAL

Fără a intra în prea multe detalii, fără a căuta cu înverșunare paralelismul, trebuie totuși să fim de acord că între întoarcerile precipitate ale echipei noastre Steaua și lotului reprezentativ ungar din turneele întreprinse aproape concomitent în America de Sud există un „numitor comun".

Rezultatele obținute acolo de ambele echipe sînt cunoscute, nu ne mai oprim asupra lor; reținem doar faptul că ele sînt **nesatisfăcătoare chiar pentru un turneu de pregătire.** Adevărul este că dacă noi, europenii, etichetăm aproape totdeauna turneele de acest gen drept „de pregătire", sud-americanii (și mai ales brazilienii, căci de ei e vorba în principal) **nu le pot privi cu atare,** pentru că ei bagă niște bani în asemenea treburi și nu prea ne vine a crede că o fac doar de dragul echipelor vizitatoare... Prin urmare, **cine pleacă în Brazilia știe că are și niște obligații de rezultat, de reprezentare.** Steaua, de exemplu, înaintea plecării s-a antrenat mai bine de două săptămîni în vederea turneului. Reprezentativa Ungariei a făcut un stagiu de antrenament în Spania, jucînd și cu echipa națională a acestei țări. Eșecul acestor două turnee apare deci clar, iar insatisfacția gazdelor — care au grăbit plecarea musafirilor — nu poate fi sub nici o formă eludată.

Evident, pe noi ne interesează Steaua, în perspectiva meciului cu Bayern München. Dar nici echipa Ungariei nu ne este — în actuala conjunctură — indiferentă...

Olimpicii noștri și-au încheiat turneul în Maroc cu un bilanț de două victorii și două meciuri egale. Contează însă mai mult faptul că din informațiile primite reiese **satisfacția antrenorului Ola față de comportarea echipei** cu care pornește la lucru pentru atingerea obiectivului propus, calificarea în turneul final al J.O. de la München.

Două lucruri, în legătură cu această primă etapă de pregătire a „olimpicilor"; **mai intîi** („simplă coincidență ?" — ca să preluăm titlul casetei de luni din „Sportul"...) **preponderența masivă în acest lot a jucătorilor din echipe provinciale** (14 din 17, Bucureștiul fiind reprezentat doar prin rapidiștii Pop, Codrea și Petreanu); **în al doilea rînd, dorința ca buna comportare din Maroc să fie confirmată** și în viitoare „teste" mai dificile.

Timpul n-a fost prea favorabil duminică, la Pitești, totuși tribunele arătau, la întîlnirea „tricolorilor" cu F.C. Argeș, ca în ziua unui meci de campionat: la 6 februarie, sub un cer mohorît și la cîteva grade sub zero, circa 7 000 de oameni au urcat dealul stadionului, au plătit bilet de intrare și... au așteptat victoria echipei locale!

Ne-am amuzat însă urmărind reacțiile tribunei piteștene, pusă — poate, pentru prima oară — în fața unei probleme fără soluție. Cînd atacau argeșenii, tumult de nedescris, publicul dorea transformarea acțiunii în gol! Cînd atacau „tricolorii", același tumult: mingea trecea pe la Dobrin sau era condusă de el și... care-i piteșteanul care n-ar fi dorit ca și din această fază să iasă gol?

Duminică, în „proba de foc", confruntarea cu publicul, **duelul Dobrin—F.C. Argeș, pentru verificarea simpatiei iubitorului de fotbal din Pitești, s-a terminat nedecis.** Apropo, însă, de același public: apariția în echipa națională a lui Dumitrache după pauză, a fost salutată cu satisfacție nereținută. De unde se vede cît de frumos sună: **Dobrin—Dumitrache...** pentru toate urechile!

Bugetul clubului Politehnica — aflăm din discuțiile purtate recent, în plenara C.J.E.F.S. Iași — este repartizat aproximativ astfel: două treimi pentru secția de fotbal, o treime pentru celelalte secții. Mai aflăm, cu aceeași ocazie, că obiectivul de performanță al echipei ieșene pentru actualul campionat îl constituie **ocuparea locului 10 în clasament!**

Lăsînd la o parte faptul că numai cu un an în urmă aceeași echipă făcea declarații care vizau primul loc, ne întrebăm: cînd a fost stabilit acest mobilizator obiectiv? Înainte de începerea campionatului sau după slaba comportare a echipei în toamnă? Și ne mai întrebăm **dacă și bugetul secției a fost cumva redus în raport cu reducerea dimensiunilor obiectivului,** deci a pretențiilor... Pentru că logic este ca cine cere să și dea, poporțional cu cerințele...

Anul acesta, mai exact la 8 iunie, se împlinesc **50 de ani de la primul meci interțări pe care l-a susținut echipa noastră națională.** În acea zi a anului 1922, România își inaugura palmaresul cu o victorie la Belgrad, 2—1 în fața naționalei iugoslave.

Nu cunoaștem intențiile federației în privința unei eventuale marcări a evenimentului și altfel decît prin simpla sa consemnare în presă, dar ni se pare că ar fi momentul ca una din modalitățile de „punctare" a jubileului să fie distribuirea mult discutatelor **insigne de internațional,** fie că va fi vorba de o insignă unică (pe care s-o primească toți jucătorii care au purtat, în cariera lor sportivă, tricoul național), fie că se vor institui insigne legate și de numărul de selecții, peste 10, peste 20, peste 30... Credeți oare că David, Sfera, Bindea, Călinoiu, Voinescu sau Dumitru nu le-ar purta cu dragoste și cu firească mîndrie?

La rubrica „Faptul divers" din ziarul „Scînteia" de simbătă, citim — sub titlul „Ultimul meci" — cîteva relatări în legătură cu epilogul gravelor **nereguli financiare comise de conducerea asociației sportive și a secției de fotbal de la Fabrica de conserve din Caracal,** nereguli săvîrșite, chipurile „în interesul echipei" și care au ajuns... în fața instanței de judecată.

Jalnică înțelegere, la Caracal, a sensului întrecerii sportive! Și meritat „final de partidă" pentru infractori... Acum înaintea noului sezon, cele petrecute la F.C. Caracal au mai mult decît valoarea unui avertisment...

Radu URZICEANU

MODIFICARI ÎN TURNEUL U.T.A.-ei

Organizatorii turneului echipei arădene în Algeria au anunțat că în programul de jocuri a intervenit o modificare: **primul meci va avea loc la 15 sau 16 februarie la Oran,** în cadrul unei competiții — gen cupă — la care mai iau parte, cum se știe, **Ararat Erevan,** selecționata de tineret a Algeriei și Sonatrach. Finala a rămas stabilită la data anunțată, 24 februarie, la Alger. Între cele două partide ale turneului **U.T.A. va mai susține un joc, la 17 februarie, amical, cu Ararat Erevan.** Arădenii vor pleca duminică din București, cu avionul.

REZULTATELE SPORT-CLUBULUI BACĂU ÎN LIBAN

Luni s-a înapoiat din Liban, echipa **Sport Club Bacău** unde a disputat trei meciuri soldate cu următoarele rezultate: **1—1 cu Hitmi (Sagesse) Beirut, 2—0 (2—0) cu Nijmi Sahra Beirut și 3—0 (1—0) cu Racing Club Beirut, echipa lui Ion Bogdan.**

De duminică băcăuanii vor susține o serie de jocuri amicale (cu C.F.R. Pașcani la 17 și 23 februarie și cu Politehnica Iași la 20 și 27 februarie).

ÎNTÎLNIRE LA F.R.F. CU ANTRENORII DIVIZIONARI A

Printre acțiunile federației din luna aceasta se numără și **convocarea antrenorilor divizionari A la București.** Această nouă întîlnire este proiectată pentru

ACTUALITĂȚI

sfîrșitul lunii și are ca ordine de zi: **informare asupra turneului lotului reprezentativ în Turcia și Grecia și aducerea la cunoștință a unor constatări făcute cu prilejul controalelor efectuate de antrenorii federali la antrenamentele echipelor.**

ÎN DISCUȚIA COLEGIULUI DIVIZIONAR A

Viitoarea ședință a Colegiului divizionar A va avea loc la 7 martie. Printre problemele care vor fi luate în discuție figurează **cea a gratuităților la jocuri și măsurile organizatorice luate de divizionarele A în vederea începerii returului campionatului.** Reprezentanții celor 16 echipe vor informa Colegiul asupra acțiunilor întreprinse pentru pregătirea terenurilor de joc și a instalațiilor etc.

TURNEE ALE ECHIPELOR NOASTRE

• **Rapid** a primit confirmarea turneului său în Grecia, organizat de clubul **PAOK** din Salonic. **Rapid** și-a fixat plecarea pe data de 18 februarie. Duminica aceasta, giuleștenii susțin în București un amical cu **Etir Trnovo** (din prima divizie a campionatului bulgar).

• La 14 februarie **A.S.A.** va pleca într-un turneu de 3—4 jocuri în Albania.

• Turneul echipei **F. C. Argeș** în Cipru nu va mai avea loc deoarece organizatorii au comunicat că echipa piteșteană nu poate fi primită în această perioadă.

OBSERVATORI LA MÜNCHEN

Antrenorul V. Stănescu, însoțit de Victor Dumitrescu, urmează să asiste la sfîrșitul acestei săptămîni la un joc de cupă pe care Bayern München — viitorul adversar din Cupa cupelor — îl va susține pe teren propriu.

EUGEN BARBU

Carnet

VINE, VINE PRIMĂVARA...

Iată, se duce și februarie, cu zăpezile lui sgîrcite cu tot, cu gerurile teoretice ori reale pe care le-a purtat în desagi. Ce se întîmplă în materie de balon rotund? La Pitești, echipa națională ușor remaniată pe la apărare și pe la înaintare, ca să nu zic în toate compartimentele, a făcut primul galop al acestui an în compania unei formații ambițioase deși lipsită de cîțiva titulari. Relatările celor care au asistat la meci au fost destul de sgîrcite. Nu am aflat mai nimic despre comportarea lui Crețu și a lui Ștefan, nu știm multe lucruri despre Uifăleanu și ușoara insinuare că Dumitrache încă nu merge nu ne-a mulțumit. La drept vorbind nu așteptam de la acest prim test concluzii definitive pentru că nici nu era cazul, dar oricum cîte ceva putea să răsufle, mai ales că în afara celor 7 000 de piteșteni ieșiți din cîrpe ca să vadă **tricolorii** mai existau cîteva milioane curioase care au stat pe la casele lor din motive binecuvîntate.

Turneul marocan al celei de-a doua garnituri naționale s-a încheiat cu un alt rezultat de egalitate obținut în fața unei combinate de categoria a doua. Nu am nimic împotriva alegerii unor parteneri care nu pun probleme, dar iar nu înțeleg de ce dacă e să ne deplasăm peste mări și țări să nu întîlnim și niște echipe cît de cît cu renume pentru a mai prinde cîte ceva de la alții, ori acolo ne-am aflat mai mult pe post de **învățători.** Rezultatele obținute în această deplasare de patru jocuri sînt satisfăcătoare și raportarea lor la o înfrîngere mai veche a primei garnituri naționale, precum și ideea de a compara prezența la Mexico a echipei Marocului unde aceasta ar fi ținut în șah pe „refegiști" este cel puțin o figură de stil. Ne place pompierismul în materie de reportaj și, vai, erudiția și raportările la rezultate antice mi se par cam nefaste, pentru că dacă am merge pe combinațiile ce se pot naște din astfel de apropieri putem ajunge la concluzii de un ridicol evident. Cred că puțină seriozitate, mai ales acum, se impune. Se și scrie că această a doua formulă olimpică ar fi o mare găselniță a antrenorilor și dă-i cu liru-liru de-o să ne doară capul! Doar Marocul nu era echipa Angliei sau a Braziliei! Eu înțeleg sentimentul de vacanță de care sînt cuprinși însoțitorii formațiilor noastre, mai ales în țările calde, dar de aici pînă la ținerea respirației ca lumea e un drum...

În sfîrșit, **Steaua,** după cum citim în presă, s-a întors cam cu coada între picioare, scutită fiind de ultimul meci, probabil din lipsa de interes față de o asemenea formație fără glorie pe care au iscat-o repetatele eșecuri dincolo de ocean. Nu vrem să învinuim pe nimeni, dar o explicație, cît de cît plauzibilă poate să producă cineva. Ne-ar interesa, poate și pentru experiența altora, ce s-a întîmplat în această călătorie îndepărtată, pentru că părerea noastră sinceră este aceea că de fapt asistăm la un conflict tacit între Valentin Stănescu și jucătorii militari (dee Domnul să mă înșel eu în privința asta!).

Și-acum, că vine primăvara, cam ce ar mai trebui spus? Echipele și-au scos sumarul uman la muncă direct în teren, rezultatele de început sînt cu totul neconcludente, se fac declarații care mai de care mai frumoase, să sperăm că faptele vor fi pe potrivă. **Rapidul** a învins **Electronica,** parcă la scor, deși lipsit de 6 jucători de bază, pe la **Farul** și pe la **Petrolul** tot se mai încearcă formule noi, nouă părîndu-ni-se că Oană, cu toată experiența, nu reușește să găsească de fapt ce-i trebuie: jucători de Divizia A, nu dulci **promisiuni.** În sfîrșit.

Înaintea campionatului ar mai fi de spus cîte ceva și despre minifotbalul care și-a cîștigat mulți adepți și se cere legiferat pentru sezonul de iarnă. Nu înțelegem de ce se organizează mai multe apariții de foste glorii în loc ca echipele în viață, ca să spun așa, fac tușa. Oricum jocul cu balonul rotund pe terenuri mici are darul de a dezvolta tehnica individuală, capitol unde nu se prisosește la noi.

Și-acum să așteptăm știrile din Turcia și Grecia unde **naționala** face primii pași de antrenament în vederea abordării întrecerii europene din acest an. Vorba poetului: să facem puțină liniște, băieții se antrenează...

PRIM PLAN

DELEANU

Duminica trecută, la Pitești, în timpul meciului dintre „tricolori" și F.C. Argeș, am înregistrat, printre altele, un moment interesant... La un fault argeșean în fața careului propriu, arbitrul a dictat lovitură liberă. Spre minge s-au îndreptat imediat Dobrin, Dumitru și Dinu. Cine va trage? În timp ce cei trei D își disputau mingea, în fața zidului și-a făcut apariția un al patrulea D, Deleanu, și astfel disputa s-a încheiat: toți cei trei s-au retras fără vreo rezistență, deoarece a venit... maestrul! (Peste cîteva secunde, mingea șutată de Deleanu izbea bara transversală.)

Această întîmplare recentă îmi amintește că Deleanu a înscris (în jocuri oficiale) 8 goluri din lovituri libere de la 18—20 metri. Aceste 8 goluri îi confirmă, de fapt, calitățile de tehnician, într-o perioadă cînd mulți dintre fundașii noștri mizează în special pe forță.

Augustin Deleanu are o biografie interesantă. Fundașul dinamovist a început prin a fi — sînt 12 ani de atunci — înaintaș-pitic la... Steaua. Din păcate, micul Coco n-a reușit să inspire prea multă încredere, chiar cînd a ajuns mijlocaș-junior. Vocea singurului său susținător, Romeo Catană, s-a auzit în pustiu...

Așa se face că Deleanu ia drumul Moldovei. Acolo, la „Poli", el are șansa să-l găsească pe Titi Tească într-un moment de inspirație și devine, astfel, primul nostru fundaș ofensiv, în care se îmbină fineța tehnică a fostului înaintaș-pitic, rezistența atletică a fostului mijlocaș-junior și cerbicia seniorului... refuzat de Capitală.

Biografia lui Deleanu continuă firesc, în echipa națională. El „prinde" tumultuosul an 1969, care începe pe Wembley și se încheie în anticamera Mundialului. Apoi, însă, pe neașteptate, vine declinul. Fostul as al Politehnicii devine un fundaș de rînd la... Dinamo, transformîndu-se într-un fel de starter al tuturor extremelor dreapta.

Cum a fost posibil acest declin, care, din fericire, s-a dovedit a fi, pînă la urmă, doar o eclipsă? Augustin Deleanu dă un răspuns care probează o certă maturitate: „Mi-ar fi foarte comod să explic totul prin dificultățile de adaptare. Mi se pare mult mai fair-play să recunosc că eclipsa mea se datorează carențelor în pregătire, alimentate de ideea că eram un senator de drept, atît în echipa națională cît și la Dinamo".

În meciurile „toamnei de aur", împotriva Cehoslovaciei și Țării Galilor, fundașul nostru cu nr. 4 pe tricou a făcut cele mai bune jocuri din întreaga sa carieră.

Biografia lui Augustin Deleanu continuă firesc.

Ioan CHIRILA